

"DERSOM DU HADDE VÆRT EN HEST, SÅ HADDE DU BLITT SKUTT", SA PSYKOLOG SVEIN MAGNAR HANSEN TIL MONA LYGRE.

Av Mona Lygre

-Og det var nok kanskje akkurat det han skulle ha gjort da han hadde sjansen til det. Snart får vel psykologene løyve til å avlive klienten på stedet, dersom de mener at det er godt nok grunnlag for det.

Og nå skal du få gleden av å lese en autentisk "sakkyndig vurdering". Selve rapporten er på 46 sider, og det blir litt for mye lesning i første omgang. Derfor vil jeg i første rekke presentere "min" diagnose, og psykologen sitt "grunnlag" for å gi meg den.

Dette vil jeg gjøre for å orientere publikum, politikere og øvrige myndigheter om hva som egentlig foregår i det skjulte bak lukkede dører i barnevernets kalde havn. Barnevernsopfre vil nok kjenne seg igjen i mange utsagn, og jeg håper med dette at flere vil følge mitt eksempel ved å offentliggjøre sine usakelige saksdokumenter.

Disse såkalte "sakkyndige vurderingene" er barnevernets brekkstang mot både foreldre og barn, og psykologene legitimerer med dette barnevernets overgrep og inngrep i uskyldige menneskers liv.

Har du noen gang lest en "sakkyndig vurdering"? Hvor mange? Har Trude Drevland (H) og hennes likemenn noensinne satt seg ned og gått gjennom en slik rapport? Hvordan kan vi bevise vår uskyld, når ingen vil lytte til oss? Politikerne sier at de ikke kan lese enkelt-saker, men da vil de heller aldri få innsikt i hva som foregår. Men det er jo ikke noe nytt for oss at politikere uttaler seg om saker og ting som de ikke har greie på.

Det vanligste spørsmålet jeg får fra innringere er om jeg vet om en psykolog som kan gi dem en ny sakkyndig vurdering. På det spørsmålet svarer jeg: "Nei." Vel, jeg vet om en stk. "frisk" psykolog, men det er ikke poenget.

Poenget er at det meste innen psykologi er en kvasi-vitenskap som ingen kan bevise. Seriøs vitenskapelig forskning befatter seg heller ikke med den slags som du skal få overvære her. Og mitt høyeste ønske er at du vil være med på å slutte å gi næring til dette useriøse faget ved å gjøre psykologene arbeidsledige. Si høyt etter meg: Det feiler meg ingenting.

For å kunne forstå dette, er du nødt til å lese mange bøker og diverse andre rapporter. Søk for eksempel etter ordet "bias" på internett. Det betyr: Når forskere, i anførselstegn, fusker. Les Susan Faludi, Det Store Tilbakeslaget, om hvordan psykiatere fingerer diagnoser. Les også Psykologisk Leksikon av Henry Egidius; "-tidligere var dette en diagnose i ICD og DCM –filene, men nå er den trukket tilbake." De aller fleste diagnosene i dag, vil bli trukket tilbake, ikke i min tid, men det vil skje.

Uansett hvor mange positive "sakkyndige vurderinger" du klarer å hoste opp, så vil den første rapporten alltid bli lagt frem i barnevernssaker. Uansett hvor gammel den måtte være. Om den er 5 eller 10 år gammel, - spiller ingen rolle. Den er alltid like fresh og aktuell. I andre sammenhenger har du krav på en ny vurdering etter 5 år, men en vurdering fra en av barnevernets psykologer er en livstidsdom, og den skal stå til Dovre faller. Bare innse det og slutt å kast vekk penger og verdifull tid på å skaffe deg en rapport som er bedre enn den første. For det er den beste.

Dessuten er den et verdifullt dokument, ikke akkurat nå, men den vil bli svært verdifull når den tid kommer. For den som graver en grav for andre – skal selv falle i den. Alle lukkede regimer får sitt endelig, - barnevernet og deres psykologer vil også få det. Det første jeg tenkte på da jeg fikk hånden på den "sakkyndige vurderingen", det var å få den mortifisert, og ja, jeg kastet vekk mye tid og krefter på det, til ingen nytte. Vi var 7 stykker som klage på psykolog Svein Magnar Hansen til helsetilsynet, men vi fikk, ikke uventet, dessverre ikke medhold.

Men jeg kom straks i bedre humør da det omsider gikk opp meg at jeg ikke kunne mortifisere rapporten, fordi at den vil være et enormt viktig dokument for å bevise hvilke overgrep barnevernet gjorde seg skyldige i "den gang".

Da jeg fikk den "sakkyndige vurderingen" av psykolog Svein Magnar Hansen på utlån, fikk jeg fullstendig hakaslepp og gråt i bøtter og spann, for jeg kjente meg overhode ikke igjen i min egen historie, og heller ikke hans "vurderinger" av meg.

Jeg pleier å si: Okey, jeg lover at jeg skal lese boken hans – når han kommer med den, men foreløpig bør han holde diktningen for seg selv. –Jeg trodde at dette skulle være en vitenskapelig fundert rapport, men der tok jeg sannelig feil.

At jeg kun fikk denne "vurderingen" på utlån, er en historie for seg selv, og ettersom du leser dens sjikanøse innhold, er det forståelig at både barnevernet og psykologene vil holde disse såkalte "sakkyndige vurderingene" skjult for allmennheten. -Etter mye om og men, fikk jeg likevel omsider tillatelse til å beholde den, og det var jo synd for dem.

De sjikanøse påstandene legger psykologene inn i teksten med overlegg, vel vitende om at vi kommer til å dø av skam dersom andre folk får vite dette om oss. Derfor er det et ønske fra begge sider om at saken skal gå for lukkede dører i fylkesnemnden.

Hvis du hadde visst hvor ille barnevernet og psykologene herser med familien i rettsalen, så hadde du fått mer enn bare en flott bakoverfleis. Men du vet ingenting, fordi at dette er et lukket rom. Foreldrene tør ikke å lage bråk, på grunn av represalier (trekk på samvær med barna), og barnvernet og psykologene vil ikke gi fra seg den makten som de har tilranet seg. Og det er nettopp derfor barnevernet og psykologer kan fortsette å skrive og si akkurat hva de vil. At fylkesnemnden er rettstridig sammensatt, er også en historie for seg selv.

Derfor ønsker jeg også at du vil være med meg på å gjøre disse aktverdige bandittene arbeidsledige. Slutt å gi næring til fylkesnemnden! Du trenger ikke å stille opp der, for resultatet er gitt på forhånd. De vinner, du taper.

Dette sviket mot uskyldige foreldre og barn kunne selvfølgelig aldri ha skjedd dersom rettsakene hadde gått for åpne dører fra begynnelsen av. I vanlige straffesaker, er alle dører åpne, og rettsprotokollene er også åpne på internett. Bortsett fra barnevernssaker. Er det for å verne barna – eller kan det være noe annet som stanger i ræven? Et svar på det spørsmålet får du når du leser "min" diagnose. Men, du kan jo likevel forsøke å kreve at saken din skal gå for åpne dører. Husk å send ut mange invitasjoner, annonser gjerne eventen i avisen.

Etter at jeg hadde blitt så grundig verbalt banket opp av psykologen, tror du at jeg turde å stille i fylkesnemnda? Nei. Jeg skjønnte at jeg ikke hadde en tjangs i havet. Om den sakkyndige vurderingen, sa bistandsadvokaten min den gang, Carl Hartwig følgende etter at han hadde bladd gjennom den: "Ja, den ser jo helt grei ut den." Honorar (1999) kr. 6.875,-.

Derav: http://www.nkmr.org/advokater_er_rettens_horer.htm

En diagnose er et fullgodt bevis i saken, enten du vil det eller ei, og enten du er den som du blir beskyldt for å være – eller ikke er i nærheten.

Likevel vil jeg be deg om å trekk fra halvparten og tvile på resten. -Og jeg vil fremdeles påstå at du er en mil unna sannheten. God lesning!

Den sakkyndiges vurdering av Mona Fresvik Lygre's fremstilling:

Fra Mona Fresvik Lygre fremstilling vektlegger jeg:

1. Jeg har notert meg Mona Fresvik Lygres fremstilling av forholdene i barndommen, og den spesielle relasjonen hun fikk til far. I denne fremstillingen ser jeg også at kontaktforholdet etter hvert ble vanskelig, og kontakten var fraværende ved hans død. Denne forhold til sin nye stefar synes å ha vært spesielt vanskelig. Jeg formoder at disse forhold har vært med å forme Mona Fresvik Lygre, uten at jeg innenfor rammen av denne sakkyndighetsrapporten kan konkretisere hvorledes denne påvirkningen har foregått.
2. Jeg ser imidlertid at Mona Fresvik Lygre har et ambivalent forhold og påfallende forhold til sin mor. Hun synes å ha hyppig og nær kontakt med henne, samtidig som hun synes avskrive sin egen mor i en morsrolle. Forholdet indikerer at hun har hatt et konfliktfylt forhold til sine foreldre, og har

blitt forberedt i en begrenset grad til sin egen oppdragergjerning.

3. Mona Fresvik Lygre har etter min vurdering en sammenhengende fremstilling av sitt liv. Hun fremtrer ikke psykotisk.

4. Deler av fremstillingen fremtrer imidlertid etter min vurdering oppstemt. Hun har mye å si, og hun er gjennomgående meget positivt innstilt til egne handlinger og evner, mens hun er meget kritisk innstilt til andres handlinger og motiver. Hun fremtrer kritisk til menn i alminnelighet, med iøynefallende synspunkter på menns egenskaper. Hun er gjennomgående opptatt av metafysikk. Det er skarp kontrast mellom hennes fremstilling av eget liv, og egne egenskaper – og det faktiske innholdet bekymringsmeldingene det siste året har hatt.

5. Hun har også etter min vurdering hatt vedvarende problemer med å tilpasse seg. Jeg viser da først til at hun i lengre periode har hatt et forhøyet forbruk av alkohol, selv om dette for øyeblikket synes under kontroll. Hun har etter min vurdering vært ukritisk til valg av partnere. Jeg viser da spesielt til omstendighetene rundt inngåelse av ekteskap og samlivsforholdene i dette ekteskapet.

6. Hun fremtrer ukritisk til egne handlinger. Jeg viser da først til hennes bestrebelser på å anmelde sin 10 år gamle sønn våren 1998, med den begrunnelse at hun ville ansvarliggjøre guttens far. Jeg viser til at hun senere på året sendte gutten alene til politikammeret for å anmelde lærere som hadde holdt gutten da han var utagerende. Jeg viser til hennes beskjed til barnevernvakten i juni 1999, om at hun ville drepe M om de ikke hentet barnet. Jeg viser til barnevernvaktens rapport ved samme anledning, vedrørende hvorledes mor involverte A i sine voksne problemer.

7. Jeg anser alle disse forhold (for) alvorlige. Hennes fremtreden er sammenfallende med en vedvarende personlighetsforstyrrelse hos henne, og da spesielt en personlighetsforstyrrelse av manisk karakter. Personlighetsvurderingen som jeg besluttet å gjennomføre etter hennes fremstilling av A, vil kunne gi en utdyping av disse forhold.

9.2 FRA DEN SAKKYNDIGES EGNE UNDERSØKELSER AV MONA FRESVIK LYGRE.

Fra personlighetstesten MMPI.

Som nevnt overfor, har jeg undersøkt Mona Fresvik Lygre med personlighetstesten MMPI.

Testen består av 566 ulike utsagn, hvor informanten skal ta stilling til om disse passer for henne. Besvarelsen blir deretter behandlet gjennom et computerprogram, hvor en får frem en personlighetsprofil for informanten.

Testen ble gjennomført under kontrollerte betingelser på mitt kontor i Bergen.

I testresultatet vektlegger jeg følgende:

1) Informanten har besvart spørsmålene på en konsistent måte. Alle personlighetsmålene i testen gir indikasjoner på at besvarelsen er reliabel.

2) Informanten synes dessuten å ha besvart spørsmålene på en åpen og ærlig måte. Jeg kan ikke se indikasjoner i testprofilen som skulle tilsi at hun har forsøkt å fremstille seg selv i noe spesielt positivt eller negativt lys. Informanter med lignende profil fremfører ofte at de har en rekke problemområder i livet sitt, og at de selv ikke makter å håndtere alle disse problemene alene.

3) Den fremkomne personlighetsprofil har imidlertid flere iøynefallende trekk. Informanter med lignende profil er vanligvis energiske, overaktive, pratsomme, utadvendte, - og har generelt få hemninger. De har brede interesseområder, og har generelt mange "jern i ilden". De vil oftest ha vansker med å disponere tid og krefter, og har ofte liten interesse for nødvendige detaljer.

4) Samtidig vil informanter med lignende profil fremtre som følelsesmessig ustabile. Selv om humøret typisk er oppstemt, - og til dels euforisk, kan det fort komme store raseriutbrudd. Informanter med lignende profil har oftest lav frustrasjonstoleranse, og vil kunne fremvise mye irritasjon og fiendtlighet. Generelt vil en forvente at informanter med lignende profil har vansker med å kontrollere sitt sinne og sin aggresjon.

5) En ser derfor at informanter med lignende profil ofte kommer i sosiale vansker, og i konflikt med

andre. Informanter med lignende profil har generelt dårlig samlivskompetanse, og vil oftest ha gjentagne samlivsproblemer. En vil ofte finne svangerskap utenfor samliv, rusmiddelproblematikk og fysisk omsorgssvikt, - som episoder med mishandling. Utagering vil ofte (være) et vanlig forsvar. Informantene vil kunne oppfatte andre mennesker som selvopptatte, uærlige og opportunistiske. Dette foranlediger ofte at informantene ser seg berettiget til å utvise samme atferd selv.

6) Hos informanter med lignende personlighetsprofil vil en ofte finne urealistiske høye selvvurderinger, vansker med impuls kontroll og narsissistiske personlighetstrekk. Til tross for det ytre bildet av sikkerhet og høy aktivitet, vil informanter med lignende ofte være misfornøyde med hva de får ut av sitt liv.

7) Informanter med lignende profil lærer vanligvis lite av sine egne erfaringer, og informanter har derfor en tendens til å komme i gjentagne sosiale problemer. Prognosen for endring er vanligvis meget dårlige, og informantene er særlig tilgjengelige for endring gjennom psykoterapi. Endring vil i så tilfelle oftest komme som et resultat av meget langsiktig modning.

Åtte-parantes (ellers så blir det et sånt 😊 smilefjes!): Informanter med lignende profil vil bli diagnostisert til å ha en personlighetsforstyrrelse av manisk karakter, med utagerende trekk.

Personlighetstestens betydning for vurderingen av Mona Fresvik Lygre.

Jeg vektlegger testresultatet på følgende måte :

a) Etter min vurdering er det en rekke forhold i Mona Fresvik Lygres liv som samsvarer med funnene i personlighetsprofilen. Hun synes å ha redusert samlivskompetanse, har hatt forhøyet rusbruk, er generelt oppstemt, men kan tilsynelatende fort bli ustabil og utagerende. Hun er da etter min vurdering ukritisk til egne handlinger, og har vanskelig med å se konsekvensene av handlingene.

b) Funnene i testen om at hun er generelt oppstemt av manisk karakter, sammenfaller med hvorledes hun i sakkyndighetsperioden har beskrevet seg selv og barna. Denne beskrivelsen har til tider vært idylliserende, og lite tatt for seg hennes egne vansker med barna. Også hennes generelle metafysiske interessefelt sammenfaller med dette.

c) Jeg finner også at det er sammenfall mellom funnene i testen og hvorledes Mona Fresvik Lygre har fremtrådt i bekymringsmeldinger som har kommet til barnevernet i det siste 1 ½ årene. Jeg viser da til hennes utagering og aggresjon mot sine egne barn, både i mars 1998 og juni 1999.

d) Samtidig vil funnene i personlighetsprofilen medføre at jeg vurderer Mona Fresvik Lygre til fortsatt å være disponert for samlivsvansker. Hun vil etter min vurdering også være ukritisk til egne handlinger, og vil ved små belastninger kunne bli ustabil og utagerende.

e) Jeg betrakter henne til å ha en personlighetsforstyrrelse av manisk karakter, med utagering. Jeg betrakter forstyrrelsen til å være varig, og lite tilgjengelig for psykoterapi.

DEN SAKKYNDIGES VURDERING AV MONA FRESVIK LYGRE.

I min vurdering av Mona Fresvik Lygre vektlegger jeg følgende :

a) Mona Fresvik Lygre har i mesteparten av sitt voksne liv hatt vansker med sin tilpasning. Hun har ved en rekke anledninger fremtrådt ukritisk og utagerende, og har hatt vansker med å vurdere konsekvensene av egne handlinger.

b) Hun har etter min vurdering en manisk personlighetsforstyrrelse, med utagering.

c) Jeg anser denne forstyrrelsen som varig.

Honorar, 1999 kr. 54.405,-. Pris pr. 2005: 89.000,-. Dagens?

Barn blir satt i fosterhjem og på institusjoner på grunn av slike usakelige dokumenter og foreldre tar livet av seg på grunn av tapet av barna sine. Og barn henger seg. Og noen foreldre blir, som du kan skjønne, fullstendig ødelagt av denne grusomme behandlingen som vi utsettes for. Og barna blir ødelagt i fosterhjemmene og på institusjonene. Noen barn leser også disse fingerte og forfalskede dokumentene som voksne, og tror på det de leser, med det sørgelige resultatet at de tar fullstendig avstand fra sine foreldre.

Om jeg får en kule i hode i morgen, så skal altså min yngste sønn få kunne lese det i etterkant at jeg forsøkte å drepe ham?

Jeg har aldri sagt at jeg skal drepe min sønn, men det er det det står i et journalnotat, og da blir det sånn. Det sårer meg å lese sånt. Pluss alt det andre, selv om jeg vet at det bare er fri diktning. Dette er utpressing, for disse folkene vet at du ikke tør å gjengi deres ord fordi at det sårer deg så fryktelig. Dessverre får vi aldri en tjangs til å renske oss for slike frekke beskyldninger. Men, jeg har en forklaring til hvert eneste punkt, og de vil jeg også legge ut på nettet. Samt et spennende avsnitt om mmpi-testen, som maks kan antyde dagsformen.

Jeg kunne også ha lagt ut psykologen sine konklusjoner nå, men jeg skal ta de siden. Bortsett fra denne, psykologen skriver: "Jeg har likevel med interesse notert meg at mor jevnlig har søkt å få fedrene til barna å ta mer av omsorgen for dem (guttene). De har begge hittil vist seg svært motvillige til å ta denne omsorgen."

Jeg oppsøkte selv barnevernet fordi at jeg trengte hjelp. Fordi at jeg var syk. Jeg fikk et ufrivillig keisersnitt, og et lite hjerneslag et par dager etter fødselen. 14 dager etter havnet jeg på sykehus. Lam fra halsen og ned. Og det samme skjedde en gang til et halvt år etterpå. Og hittil, på 7 år, har jeg vært innlagt på sykehus tilsammen 6 ganger.

Babyen ammet jeg i 1 ½ år, og jeg var helt alene med ham og den andre gutten. Jeg var i full i ammetåke. Og syk. Høy senkning og feber. Her blir jeg anklaget for å være voldelig, mens jeg var bare utmattet og trengte litt avlastning. Og noen som brydde seg om barna mine og meg. Jeg vet ikke om så veldig mange folk som slår rundt seg og hyler med feber og høy senkning... - gjør du?

Nå først, etter 8 år, har jeg fått konstatert en prolaps i ryggen, en leddbåndsskade i kneet, fibromyalgi, og kroniske senebetennelser, revmatisk betinget, og de kommer og går og oppstår gjerne i flere ledd samtidig. Men, jeg er fin mesteparten av tiden! Eller er det bare noe jeg tror, siden jeg ikke vet at det er noe i veien med hodet mitt?

Dersom jeg hadde fått en medisinsk "utredning" og hjelp for mine fysiske plager først, så hadde kanskje situasjonen min vært en annen i dag. Men barnevernet sier: "Vi ser annerledes på det enn deg." Med det resultat at svært mange foreldre med fysiske handicap mister omsorgen for barna sine. Og fra både psykologen og barnevernets side heter det at barna er en belastning for meg?!

Og da er jeg til veis ende så langt, tusen takk for oppmerksomheten, og velkommen tilbake til langlesning når den "sakkyndige vurderingen" ligger på nettet! Nå gjenstår det bare for meg å takke lege Torunn Persstølen: Hun fikk meg på sykehus den andre gangen, men sendte meg pussig nok til psykologen da jeg ville søke om yrkesrettet attføring, og med det fikk jeg audiens hos Svein Magnar Hansen igjen. Og det var da han sa at jeg burde ha vært skutt!

LA STÅ – TIL DOVRE FALLER!

 Noen bedre?

Den som tror at det å være liten ikke gir innflytelse, har aldri lagt i telt med mygg